

3. po Veľkej noci – 22.4.2018

Lenivosť srdca

Tebe veriť daj mi, drahý Pane, Nech je moje srdce celé odovzdané

Nech život môj o Tvojej láske zaspieva Ved' Tvoja krv aj za mňa sa prelieva.

Lukáš 24:25-27 „*On im riekol: Ó, nerozumní a leniví srdcom veriť všetko, čo hovorili proroci. Či to Kristus nemal pretrpieť a tak vojsť vo svoju slávu? Potom počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im v Písmach všetko, čo bolo o Ňom*“.

Keby sa mi Pán Boh zjavil, tak by som v Neho uveril. **Keby** Boh urobil, o čo Ho žiadam už toľké roky, tak by som sa posnažil v Neho veriť. **Keby** Boh existoval, potom by na svete nebolo toľko zla a nešťastí. **Keby** teraz Ježiš chodil po zemi, ako voľakedy, tak by som sa nechal presvedčiť, aby som Ho nasledoval. Keby.... Ak....

Čo všetko by Pán Boh MUSEL urobiť, čím by mal byť, aby všetci ľudia v Neho uverili? Myslím, že mnohým by nestačilo ani keby v jedinej sekunde urobil na svete všetko dobré. Niektorým by nebolo dost' ani to, keby sa Boh ukázal ako Boh. Stále by sa našli takí, čo by povedali: toto ešte nie je dôkaz, toto nestačí k mojej viere, toto je málo na to, aby sme Boha nasledovali. **Jednoducho ľudia majú v sebe stále prekážky, ktoré im bránia uveriť v Pána Boha a naplno sa Mu odovzdať. Tou najväčšou prekážkou je samozrejme hriech. Ten sa prejavuje rôznymi spôsobmi a dôvodmi k pochybnostiam alebo ku tvrdohlavému odmietaniu existencie Boha či osobného vzťahu s Ním.**

Pán Ježiš si trpezlivo vypočul všetko, čo mu Kleofáš a jeho spoločník porozprávali. Je čas zareagovať. Tá odpoveď sa im isto nepáčila, či už ju Ježiš povedal so sklamaním alebo so spravodlivým hnevom, je to odpoveď, ktorá ani nás neteší: *Ó, nerozumní a leniví srdcom veriť všetko, čo hovorili proroci.*

Nerozumnosť je hlúposť – teda: **človek, ktorý neverí v to, čo hovorili proroci je hlúpy. Nedokáže alebo nechce uveriť, že počas života dostáva množstvo príležitostí, aby spoznal Pána Boha.** Počuli sme to z príbehu o boháčovi a Lazarovi. **Pán Boh sa človeku zjavuje** – jednému v bohatstve a žobrákovi, druhému v chudobe a boháčovi. **Je len na danom človeku, či dokáže rozpoznať toto Božie volanie, zjavenie sa.** Lenže je to tak, že niektorí ľudia sú nerozumní a myslia si, že Pán Boh sa im neukazuje alebo že bez Neho dokážu prežiť. Slová Písma neberú vážne a život a smrť Pána Ježiša pre nich nič neznamená. A hoci by teda aj sám Mojžiš prišiel do ich života a kázal im, aj tak by zotrvali vo svojej nerozumnosti. „*Blázon v srdci hovorí: niet Boha!*“ – nie

preto, že by Pán Boh nebol, ale preto, že ten konkrétny človek chce žiť bez Neho. Takéto rozhodnutie Biblia považuje za nerozumné.

Nás sa toto týka tiež, síce v menšej miere, ako neveriacich, ale týka. Najmä vo vypätých situáciách života, keď odmietame Boha alebo keď je nám veľmi dobre a zabúdame na Neho. **Bud'me, s pomocou Ducha svätého, múdri, aby sme vedeli, čo nám Pán Boh hovorí o sebe v Jeho slove a aby sme poznávali a chceli vo svojom živote.**

Lenivosť srdca spočíva v tom, že sa človek sústreďí len na ľahšie pasáže Písma, na tie, ktoré hovoria o víťazstve a požehnaní, ale zabúda na tie ťažšie state, ktoré hovoria o utrpení, nesení kríža. V náuke o Bohu sa tomu hovorí **teológia slávy vs teológia kríža**. Tá prvá hovorí o tom, že Boh človeka požehnáva, dáva mu všetko potrebné a jeho život sprevádza zázrakmi, všetko sa mu darí a dosahuje samé pozitívne ciele. Ak niečo nevychádza, ak niečo nie je v poriadku, potom je to iste ľudský hriech, neposlušnosť človeka, ktorá bráni vstupu Božieho požehnanie a darov do života. **Teológia kríža** sa zas sústreďí na nasledovanie Krista na základe slov: „ *kto chce ísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a tak ma nasleduje*“. Táto náuka sa sústreďí na to, že ľudský život - kresťanský nevynímajúc – je plný prehier, nástrah, pokušení, pádov a tak ako Ježiš bol ukrižovaný, aj my musíme stále križovať toho starého hriešneho človeka v nás a požehnanie smieme naplno očakávať až v nebi.

Najlepší je stred – teda prijímať všetko, ako nám to Pán Boh dá. Byť vdáční, ak sme požehnaní a dostávame dary. Ale s pokorou prijímať aj kríže a zlyhania vo vedomí, že Pán Boh vie, čo robí. **Nemôžeme sa úplne sústreďiť na slávu, lebo tu na zemi nie je možná v dokonalej podobe** a preto by sme mohli byť sklamaní. No **nemôžeme sa sústreďiť ani celkom na kríž, pretože viera prináša aj radosť** a my vieme, že kríž nám raz bude sňatý samotným Kristom.

Pre ľudskú nerozumnosť a lenivosť srdca musel Pán Ježiš tým dvom učeníkom objasniť všetko, čo starozmluvný zákon a proroci predpovedajú o Mesiášovi, čo o ňom hovoria. Poukázal znovu na dva fakty o sebe: 1. to všetko musel pretrpieť, 2. potom vošiel do svojej slávy.

Kristus to všetko musel pretrpieť – cez život v biede, obkolesený ľudským hriechom, obklopený nenávisťou, zlobou, snahami o Jeho zničenie, nepochopenie, až po vypočúvanie, odsúdenie, utrpenie, vysmievanie a smrť na golgotskom kríži. Musel to urobiť – hoci to neznamená, že bol do toho dotlačený, no v záujme záchrany hriešneho človeka, v záujme vyššieho dobra

a lásky voči nám to jednoducho musel urobiť. Nemal na výber, ak nás chcel zachrániť, musel sa obetovať. To dokáže iba skutočná láska, ktorá koná aj to, čo je pre ňu ťažké, priam až nemožné a dáva sa, aby zachránila, hoci za to nikdy nebude odmenená. Toto je Božia láska – z nás ľudí nikto tak milovať nedokáže. Môžeme sa k tejto forme lásky iba priblížiť. **Kristus musel zostúpiť medzi nás, trpieť a zomrieť, aby sme my mohli žiť. Mal a má nás rád, teda iné riešenie ani nepripúšťal ani nehľadal.**

Potom však vošiel do svojej slávy – znovu to musel urobiť. Nemohol tu zostať, lebo by sme nedostali Ducha svätého a Ten je pre nás, našu vieru a život v nej nepostrádateľný. Ježiš musel vstúpiť do slávy, aby nanovo vládol svetu aj nebeským sféram, aby aj diabol aj ľudia pochopili, že je Boh večný a všemohúci, nielen človek obmedzený časom a priestorom. A napokon Kristus musel vstúpiť do slávy, aby nám pripravil miesto tam, kde vládne On a kde hriechu už niet. Išiel nám pripraviť domov, aby sme s Ním mohli prebývať naveky. Toto dokáže len láska. Privítať doma zblúdených, mánotratných synov a dcéry a ešte im dať aj nekonečnú mieru svojich darov. Láska, ktorá dáva viac, ako si vieme predstaviť. **Kristus musel vstúpiť do svojej slávy, aby nám bol bližšie. A aby sme raz mohli byť blízko Neho v nekončiacej ríši lásky a nádhery.**

Vety typu: uverím v Boha ak... – nemajú význam. Buď v Neho chcem veriť a o vieru prosím alebo som sa rozhodol žiť bez Neho. *Nech nám naša nerozumnosť a lenivosť nebráni vidieť Krista ako Toho, ktorý sa vzdal slávy, aby nám bolo odpustené a ktorý sa do slávy vrátil, aby sme mohli žiť naveky.* Amen.